

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Lagrådsremissen Sekretess i det internationella samarbetet

Transportstyrelsen är positiv till det lämnade förslaget och anser i likhet med regeringen att den nuvarande sekretessregleringen är otillräcklig med hänsyn till uppgifter som lämnas inom ramen för det internationella samarbetet.

De förslag som lämnas i lagrådsremissen är överlag bra. Emellertid är det Transportstyrelsens uppfattning att det vore mer ändamålsenligt att inte förse den föreslagna sekretessbestämmelsen med något skaderekvisit. Det förslag som lämnades i promemorian är att föredra. Det skulle innebära att regeln i den delen borde lyda ”...eller med en mellanfolklig organisation, om ett röjande av uppgiften skulle strida mot de sekretessförpliktelser som följer av EU-rättsakten eller avtalet.”

I lagrådsremissen förs en argumentation utifrån sekretessregleringens systematik och den grundläggande avvägning mellan sekretessintresset och insynintresset som ska göras när frågan om att införa en ny sekretessbestämmelse prövas. Transportstyrelsen har i och för sig inget att invända mot den argumentationen. Det framgår i remissen att Sverige i det internationella samarbetet strävar efter att avtal och rättsakter ges en utformning som i största möjliga mån tillgodoser allmänhetens intresse av insyn. Även om slutresultatet kan vara en kompromiss mellan parternas olika ståndpunkter, får det antas att förhandlingsarbetet omfattat en avvägning mellan sekretessintresset och insynintresset. Genom avtalet respektive den bindande EU-rättsakten har Sverige en skyldighet att iakttä den sekretess som följer av avtalet eller rättsakten och kan därmed anses ha godtagit den bakomliggande intresseavvägningen. Av det skälet bör sekretessregleringens systematik inte tvinga fram ett skaderekvisit på sätt som föreslås i remissen. Situationen blir särskilt egenartad om avtalet eller rättsakten – efter framgångsrika svenska synpunkter – innehåller ett

skaderekvisit efter modell i offentlighets- och sekretesslagen. Dessutom uppstår en normkonflikt, eller i vart fall en uppenbar risk för sådan, om en EU-förordning innehåller en otvetydig sekretessbestämmelse. Att i det läget dessutom tillämpa det föreslagna skaderekvisitet kan inte anses förenligt med EU-rätten även om utfallet av prövningen överensstämmer med EU-förordningens bestämmelse.

Om ett skaderekvisit trots allt bedöms påkallat, kan den föreslagna utformningen ifrågasättas eftersom rekvisitet enligt sin ordalydelse inte ens är kopplad till förekomsten av en sekretessförbindelse i avtalet eller rättsakten. Teoretiskt skulle det således kunna föreligga sekretess även om avtalet eller rättsakten helt saknar sekretessreglering. Även om detta normalt inte kommer att förekomma framstår det som märkligt att inte avtalets eller rättsaktens faktiska sekretessförpliktelser står i fokus i den nationella regleringen.

Dessutom ställer sig Transportstyrelsen lite frågande till valet av begreppet försämras. I sekretessbestämmelser med motsvarande skaderekvisit används ”motverka”. Begreppen försämra och motverka torde inte ha riktigt samma innebörd och Transportstyrelsen finner det oklart om man avser någon betydelseskillnad.

Detta ärende har beslutats av stabschefen Jacob Gramenius. I den slutliga handläggningen av ärendet deltog chefsjuristen Kristina Nilson och juristen Eva -Lotta Sandström, den senare föredragande.

Jacob Gramenius